

ת"פ 8977/11/15 - מע"מ פתח תקווה נגד ילנה פידלמן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 8977-11-15 מע"מ פתח תקווה נ' פידלמן

בפני
בעניין: כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ
מע"מ פתח תקווה

המאשימה

נגד
ילנה פידלמן

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד צ'רלס שרמן

ב"כ הנאשם, עו"ד עדי ברקאי

הנאשמת בעצמה

גזר דין

רקע

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעובדות כתב האישום בביצוע שתי עבירות של אי הגשה במועד של דו"חות תקופתיים, לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**החוק**"), בקשר לסעיף 67 לחוק ולתקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, תשל"ו-1976.

על-פי עובדות כתב האישום הנאשמת עסקה בגרפיקה ממוחשבת ועיצוב והייתה רשומה כעוסק מורשה ולא הגישה במועד דו"חות לחודשים 12/14 ו- 2/15.

ראיות לעונש

2. מטעם הנאשמת הוגש תדפיס תיקים בהוצאה לפועל לפיו סך חובותיה של הנאשמת עומדים על 178,650 ₪ (נ/1) וכן צילום העתק דו"חות שהוצגו למע"מ (נ/2).

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

3. על פי חוות דעת הממונה מיום 20.6.17 הנאשמת התייצבה אצל הממונה ביום 19.6.17 ללא אישור רפואי, היא זומנה שוב ליום 20.6.17 אך לא התייצבה. ביום 21.6.17 הוריתי על העברת ההודעה לידיעת הצדדים. בחוות דעת הממונה מיום 25.6.17 הביעה הנאשמת הסכמתה לריצוי עונשה בדרך של עבודות

שירות ואף נמצאה מתאימה לכך.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טען, כי הנאשמת טרם הגישה את שני הדו"חות נשוא כתב האישום. מאז הגשת כתב האישום הנאשמת לא שילמה כל סכום על חשבון החוב והסיכוי שתעשה כן קלוש. קרן המס הייתה בגובה 197,957 ₪ כולל מס תשומות בסך של 139,247 ₪, כך שהמס שעל הנאשמת לשלם הנו 68,709 ₪.

ב"כ המאשימה הדגיש את החומרה שיש לייחס לעבירות כלכליות, מאחר שזו פוגעת בקופה הציבורית ובתודעה ובאחריות המשותפת של אזרחי המדינה ובערך השוויון בנשיאה בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה כמו, בריאות, חינוך, רווחה ופעילות תקינה של רשויות ציבוריות ומעבירה מסר שלילי למי שנושא בנטל המס.

ב"כ המאשימה הפנה לרע"פ 977/13 בעניין אודיזי ולרע"פ 674/13 בעניין ליטווק לפיהם השיקול המרכזי בגזירת דינו של נאשם הוא האינטרס הציבורי.

ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם ענישה ממאסר על תנאי ועד 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מחודשיים ועד 7 חודשים וקנס שלא יפחת מ- 15,000 ₪. בעניינה של הנאשמת ביקש להשית עליה מאסר בפועל שמשכו עד 7 חודשים.

5. ב"כ הנאשמת ציין את העובדה, כי מדובר בעסק שתמיד שילם מיסים, לעיתים גם בעיכוב אך עמד בתשלומים. מדובר במעורבות ראשונה של הנאשמת עם ההליך הפלילי. החוב נוצר בעקבות קריסה כלכלית של הנאשמת. מדובר בשתי עבירות של אי הגשת דו"ח בלבד, לגבי תקופות קצרות ומאז העסק סגור. הדו"חות הוצגו על ידי הנאשמת אך טרם התקבלו מבחינת רשויות מע"מ. בשל דלותה הכלכלית הנאשמת לא הצליחה לשלם את הסכום שרשות המיסים הכירה בו. באשר למצבה הכלכלי הרעוע, ציין ב"כ הנאשמת, כי היא חייבת בשמונה תיקי הוצאה לפועל כ- 200,000 ₪.

אשר לנסיבותיה האישיות של הנאשמת היא ילידת 1973 ואם לשלושה קטינים. מתגוררת עם משפחתה בשכירות, ולאחרונה הפכה מובטלת מעבודה. מדובר בזוג עולים חדשים שחווים את קשיי הקליטה וקשיי השפה.

הסכום שנגרע מהקופה הציבורית הוא 69,000 ₪. בתמיכה לטענתו הפנה לת"פ 36697-01-13 שם קבע כב' השופט ד"ר קובו, כי עת באים לבחון את מידת הפגיעה בקופה הציבורית, יש לאמוד את הסכומים בהנחה והתשומות שנדרשו הוכרו, כי זו מידת הפגיעה בפועל.

ב"כ הנאשמת לא חלק על המתחם שהציע ב"כ המאשימה ועתר להסתפק ברף התחתון שלו, ולאור נסיבותיה האישיות של הנאשמת ביקש להסתפק במאסר מותנה.

אשר למתחם הקנס ביקש ב"כ הנאשמת, בהתאם למצבה הכלכלי הקשה, להשית קנס נמוך בסך של כ- 2,000 ₪ בתשלומים.

6. הנאשמת בדברה האחרון בפניי אמרה "אני נמצאת עכשיו בתקופה קשה. אני אחרי תאונת דרכים, ועם הילדים".

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. **עקרון ההלימה** הינו העיקרון המנחה בענישה בהתאם לס' 40 ב' לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעה הנאשמת, במידת הפגיעה בערכים אלו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.
8. כתב האישום בעניינה של הנאשמת מתאר אי הגשת שני דו"חות תקופתיים במועד.
9. **הערך החברתי** אשר נפגע הינו הנזק לקופת המדינה והפגיעה בשוויון בנטל המס. עבירות של אי הגשת 5 דו"ח במועד ואי תשלום המס, פוגעים ביכולתה של רשות המיסים כזרוע של המדינה לקיים מערכת גבייה תקינה ונשיאה שוויונית בנטל. עקב כך נגרם נזק כלכלי לציבור משלם המיסים ונפגעת פעילות רשויות המדינה.
- בחינת **הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה, כי נגרמה פגיעה שאינה ברף גבוה. מדובר בשני דו"חות בלבד ושיעור הנזק שנגרם הינו בשיעור המחדל, דהיינו 69,000 ₪.
- הנסיבות שהביאו את הנאשמת לבצע את העבירות הינן מצבה הכלכלי הקשה, שנבע מקריסת העסק ולא התחמקות מתשלום המס המגיע.
10. בענייננו, קיימת הסכמה בין הצדדים לגבי מתחם העונש ההולם שהנו בין מאסר על תנאי ל-7 חודשי מאסר בפועל. מתחם ענישה זה מקובל עלי ואני מאמצת אותו.
- המחלוקת בין הצדדים סבה סביב העונש אשר יושת על הנאשמת בתוך המתחם והקנס שיש לגזור עליה.
11. במקרה דנן, לא מתקיימים שיקולים המצדיקים סטייה לקולא או לחומרא.
12. הואיל ומדובר בעבירה כלכלית, הרי שיש להטיל אף קנס כספי אשר יהווה מענה עונש הולם למעשים בהם הורשעה הנאשמת.
13. לפי סעיף 40 ח' לתיקון 113 "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40 ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".
14. משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירה ובמצבה הכלכלי האישי של הנאשמת. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשמת זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימליים בכבוד (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי, 28.2.12).
15. בהתחשב במצבה הכלכלי הקשה של הנאשמת כפי שנפרס בפני בית המשפט, בכך שהיא נתונה בהסדר חובות מול הוצאה לפועל ומתקיימת בדוחק, אני קובעת שמתחם הקנס ההולם בתיק זה הוא בין 4,000 ₪ ל- 15,000 ₪.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשמת ומשפחתה**; מובן הדבר כי הטלת עונש מאסר יפגע בנאשמת, שליחתה של הנאשמת, בת 44 אם לשלושה ילדים קטינים לריצוי מאסר מאחורי סורג ובריא לראשונה בחייה הנה דבר קשה עבורה באופן אישי ובעלת השלכות כבדות משקל על משפחתה. גם שליחתה למאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות הנה מכבידה עליה ועל משפחתה.

ב. **הנאשמת נטלה אחריות** על מעשיה אך מפאת חסרון כיס לא עלה בידה לשלם את החיוב במס. יתירה מכך, אלמלא חסרון הכיס היה עולה בידה להמיר את כתב האישום בקנס מנהלי.

ג. **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה**; שיקול מרכזי בעבירות מס נוגע להסרת המחדלים. בענייננו, הנאשמת לא הסירה את המחדלים בגינם הורשעה. המחדל הינו סכום הכסף אשר שייך למדינה והנאשמת גזלה אותו מקופת המדינה ומהציבור בכללותו.

ד. **הנאשמת נעדרת עבר פלילי.**

17. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם, וזאת בשם לב לשכיחות של העבירות והקושי בגילויין ואכיפתן (ראה: רע"פ 5823/09 **באשיתינ' מדינת ישראל**; רע"פ 674/13 **יורי ליטווק נ' מדינת ישראל**; רע"פ 977/13 **משה אודיז נ' מדינת ישראל**).

18. עסקינן בנאשמת שידה אינה משגת והינה מצויה בחובות לגורמים נוספים על פי חובותיה בהוצאה לפועל. הנאשמת עולה חדשה המתקשה להסתגל בארץ.

19. לאחר שלקחתי בחשבון שזו הסתבכותה הראשונה של הנאשמת עם החוק, את הודאתה ולקחת האחריות, העובדה שאין מדובר בריבוי העבירות, החיסכון בזמן שיפוטי, היקף סכום המס לעבירות, נסיבותיה האישיות, לרבות גילה והעובדה שהיא אם ל-3 ילדים קטינים, ומצבה הבריאותי כיום לאחר שעברה תאונת דרכים, אני סבורה, כי אין למצות עם הנאשמת את הדין ויש לגזור את דינה בתוך השליש התחתון של המתחם הן לעניין המאסר והן לעניין הקנס.

סוף דבר

20. **אשר על-כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:**

א. 9 חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות. עבודות השירות יתבצעו בבית חולים בלינסון ברחוב ז'בוטינסקי 39 בפתח תקווה.

הנאשמת תתייצב הנאשמת תתייצב ביום 8.8.17 אצל הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך 3 שנים מהיום, כל עבירה לפי חוק מס ערך מוסף.

ג. קנס בסך ₪ 4,000 או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם ביום 10.8.17 והיתרה בראשון לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מדי.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' תמוז תשע"ז, 3/7/2017 במעמד הצדדים.